

Arbejde i Retning af at stille Forslag, og de, der have Part i det, skulle ikke trække paa Smilebaandet ad det Forslag, jeg er Ordfører for.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) talte saa stærkt imod Venstrereformpartiet og sagde: Hvordan var det dog muligt, at Venstre-reformpartiet kunde overhøre, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i 1907 med saa stor Styrke gjorde gældende overfor daværende Justitsminister Alberti! Maa jeg i den Forbindelse, uden at komme ind paa Vidtløftigheder, blot sige, at den Opfattelse, vi havde af disse Angreb og deres Værdi, var ikke Venstrereformpartiets alene, men den Opfattelse var fælles for alle Partier udenfor Socialdemokratiet, og den rakte vist et ikke ringe Stykke ind i det radikale Parti. Se Pressens Dom efter! Se den Dom efter, som Pressen fældede, Dagen efter at jeg havde holdt den Tale, der med saa megen Urette er kaldt en Kautionserklæring fra min Side, saa vil det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds faa at se, at det var ikke Venstre-reformpartiet, der saa ensidigt og partimæssigt paa den Ting, men det var en almenudbredt Opfattelse.

Et Blad, „Kristeligt Dagblad“ — det er ikke et Blad, der i særlig Grad er Partigænger —, skrev Dagen efter, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) havde „rettet et omfattende Angreb paa Justitsministeren for derigennem at ramme hele Regeringen; han har fremdraget løst og fast af private Affærer uden Skygge af Bevis, Angrebet fortsattes til det sidste; men ved Mødet i Aftes underkastede Justitsministeren Hr. Borgbjerg en saa grundig og haandfast Behandling, at der ikke var ret meget tilbage af hans Stortalenhed. . . . Det var ogsaa i Aftes den almindelige Mening, at dette Angreb havde ydet Justitsministeren en Støtte, som ikke havde været tilsigtet“. Ja, nu bagefter synes det mærkeligt, men det var Opfattelsen Dagen efter. „Agrardagbladet“ skrev: „Positivt Udbytte have Forhandlingerne ingenlunde bragt. Næsten alle Møderne have været anvendte til et rasende Stormløb“, og det skrev, at der var anvendt „tarvelige — mere end tarvelige — Midler“. Og saa skal jeg, navnlig henvendt til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, minde om, hvad „Nationaltidende“ skrev. Bladet skrev, Dagen før Forhandlingen sluttede, at det ventede Borgbjergs Beviser, som anstændig-

vis ikke kunde udeblive, og Dagen efter, da der ingen Beviser var kommet, skrev Bladet: „Det skal da siges i Sandhedens Interesse og uden noget som helst Omsvøb, at et større reelt og moralsk Nederlag end det, Hr. Borgbjerg led i Gaar, har ikke nogen dansk Parlamentariker lidt. Derom var der paa Rigsdagen i Gaar Aftes, da Debatten var endt, kun een Mening“. Saaledes lød Dommen fra forskellige Sider, umiddelbart efter Forhandlingens Afslutning.

Endogsaa en Trefjordingaarstid eller saa derefter finde vi Udtalelser fra en anden Side, nemlig fra ingen ringere end den nuværende Finansminister. Han skrev i „Tilskueren“ for Juli Maaned 1908, at: „jo mere Hr. Borgbjerg trevlede op, des mere uforknytt vægede Alberti sig, og for Hr. Borgbjerg „glippede Fodfæstet““. „Alberti løb den offentlige Anklager træt, han fik Latteren paa sin Side“. Saaledes var Opfattelsen udenfor de snævrere Kredse, hvor „den offentlige Anklager“ eller Angriber hørte til. Opfattelsen var den, at Angrebene vare slet underbyggede og løst sammenføjede, og at Alberti stod sig. Det er nu bagefter i allerhøjeste Grad beklageligt, at det maatte se saadan ud, at denne Danmarks største Storbedrager klarede sig i den Debat, men saaledes var den almindelige Opfattelse, og hvorfor skulde vi have en anden end den, der var overvejende almindelig udenfor det ærede Medlems Parti? (*Andreasen*: De vidste meget mere end vi). Det kan det ærede Medlem ikke paastaa. (*Sabroe*: Han kan bevise det!). Ja, man kan jo paastaa alt, men en anden Sag er at bevise det.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) mindede derhos om, at ogsaa oppe i Landstinget rettedes der voldsomme Angreb paa Alberti, og mente, at det var dog noget, vi maatte agte paa hernede i Folketinget og specielt i Venstrereformpartiet. Men det ærede Medlem glemmer noget. Jeg har lige sagt, hvorledes „Nationaltidende“ bedømte Affæren ved Finanslovens første Behandling. (Afbyrdelse af *N. P. Jensen* [Københavns 3die Valgkreds]). Det ærede Medlem tager altsaa Afstand fra „Nationaltidende“, det er en anden Sag, saa lade vi det ligge. Men nu selveste Landstinget, hvor Angrebene senest bleve førte? Det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at efter at disse Angreb vare førte baade hernede og deroppe, gennemførte Justitsminister Alberti Rets-